

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

נקודות למחשבה
והתעמקות בענייני
פרשת חקת
תשפ"א

סרקי להורדה

www.rachlin.org.il

**להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס'
02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.**

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת חקת תשפ"א – הורדת הרף בהנהגה

ערב טוב! שבוע טוב! מה שלומכם?

פרשה עם הרבה סוגיות יפות, עמוקות. בעזרת ה' נעשה ונצליח, מה שנספיק.

ננסה קצת לתאר את 'מפת הקרב' של עם ישראל באותו זמן, מפת הקרב הרוחנית:

הם נמצאים בזמן שמרים הסתלקה. ובגלל שהיא הסתלקה, הסתלק הבאר שהיה הולך אתנו במדבר – זה הביא את המצוקה שלא היו מים. גם אהרן הכהן מסתלק בפרשה, ובגלל זה הסתלקו שבעת ענני הכבוד שהיו שומרים על עם ישראל, גם מהאויבים וגם מהגשמים, וגם היו בעצם כמו 'מסיעים' את עם ישראל – אומרים חכמינו שעם ישראל לא היו צריכים להתאמץ בהליכה במדבר כשהיו ענני הכבוד, כי הם היו כביכול שטים בתוך סירה, בתוך אניה, הענן היה מקדם אותם – וזה הסתלק. וגם העננים שמרו מפני האויבים. ואנחנו יודעים שבא עמלק גם להילחם בישראל, ויש כל מיני דעות שהתחפש לכנעני וכן הלאה.

אז איך אומרים, על הלוח, לוח הקרב, מפת הקרב, השתנו שני פרמטרים מאד חשובים: מרים הסתלקה וגם אהרן הסתלק. מי נשאר מההנהגה המקורית? רק משה רבנו – זמן של שינוי הנהגה.

בסופו של דבר, גם על משה רבנו נגזר בפרשה שלא יכנס לארץ ישראל, וגם לא אהרן, אז נגזרה הגזירה. וזה זעזוע עמוק מאד-מאד קשה לעם ישראל – ששלושת הפרנסים הצדיקים והקדושים האלו מסתלקים. ומי ינתן לנו תמורתם? מי יהיה במקומם? יהושע בן נון, שנבחר להיות אחר כך ממשיכו של משה רבנו, יצטרך להוכיח שהוא מנהיג ראוי, צדיק, קדוש, מתאים לתפקיד ויכול להכניס את עם ישראל לארץ ולכבוש את הארץ. לא פשוט... אתגרים לא פשוטים בכלל.

וכאן בפרשה ה' יתברך מנסה את משה רבנו. מה זאת אומרת עכשיו הוא מנסה את משה רבנו? מנסה אותו בענין המים.

חרטומי מצרים כבר ראו שגואלם של ישראל נולד והוא עתיד ללקות במים, והם חשבו שזה במי היאור, לכן אמרו להשליך את כל התנוקות ליאור. אז הם ראו, אבל לא ראו נכון, כי הוא עתיד ללקות במי מריבה, במים האלה שבפרשה הזו. ניסה אותו במים – מעניין למה במים.

חשבתי ככה: משה רבנו, ידוע שהוא גלגול של נח. ונח לא התפלל על רשעי דורו, באו מי המבול וחיסלו את כולם, הרגו את כולם. ונח גם, בנס הכניסו אותו לתוך התיבה. נח היה בתיבה, משה רבנו כשהיה תינוק היה בתיבה. והנה כאן הוא אומר לעם ישראל ולערב רב: "שָׁמְעוּ נָא הַמְּרִים", "המורדים", 'המורדים'. במקרה הזה, במאורע הזה, הוא לא לימד זכות על עם ישראל, אלא בעצם הפוך. כבר היה פה נסיון לא פשוט, והם הלחיצו אותו.

תכף נדבר על הסלע, אבל קודם נבין למה במים.

אז זו השערה שלי – שנח לא התפלל על רשעי דורו, והם הלכו במים, והוא ניצל בנס מהמים כי היה צריך את המשך העולם, הוא ניצל בתיבה. משה רבנו, מנסים אותו במים, והוא צריך פה ללמד זכות, והוא פה לא מלמד זכות. הרי אם כל העם פתאום בלי מים, שהם היו רגילים שיש מים בשפע בזכות מרים, אז יש פה נסיון הגיוני. זה לא משהו לא הגיוני, למרות שגם כשיש לבן אדם מחסור במשהו, חסר לו מים, חסרה לו פרנסה, בריאות, ה' ישמור, כל מה שבן אדם צריך כדי להתקיים – הוא צריך לפנות לה' יתברך בתפילה, בהכנעה, 'כעני בפתח' ולא בחוצפה.

יש פה גם בפרשה את הענין שהתחצפו ובאו הנחשים השרפים ונשכו בהם. וזה בגלל שכבר לא היה גם ענן הכבוד שהיה הורג את הנחשים והשרפים, שהיה אחד משבעת העננים. אז זו עוד תוצאה של החולשה של המערך, של המלחמה של עם ישראל. אז כאן במקום ללמד זכות הוא כביכול מקטרג, מוכיח אותם, והוא לוקה בעצמו, ונגזר עליו שהוא לא יכנס לארץ ישראל וגם אהרן לא.

יש הרבה דעות בחז"ל – האם העונש תואם את החטא? האם זה בגלל החטא הזה או בגלל חטאים אחרים, כמו אצל אהרן בחטא העגל, ואצל משה רבנו שאר העניינים שהוא לא היה שמה במאה אחוז? משה רבנו הוא הנברא הכי מושלם שיש – ובכל זאת הוא נברא, אז הוא יכול לטעות. רק אבא שבשמים לא טועה. רק הבורא יתברך לא טועה. בני אדם, כולנו טועים – בענייני הפרט, בענייני הכלל, בגשמיות, ברוחניות. כל הזמן אנחנו טועים לצערנו, מה לעשות? זה טוב שבן אדם ידע, שלא יעשה מעצמו אלרִיך.

אם כן, פה מנסים את משה רבנו במים. ה' אומר לו לדבר אל הסלע, הוא מחפש את הסלע, את ה"סלע" – זה אותו הסלע שעל הבאר של מרים. והוא לא מוצא אותו, כי הסלע התחבא, כנראה מעשה של השיטן. ואז הוא לא יודע מה לעשות – האם לדבר עם סלע אחר? האם להכות בַסלע? כי בפעם הקודמת שהיה צריך להביא מים הוא היכה, ה' אמר לו להכות בצור והוא הביא להם מים. האם כל סלע יוציא מים או לא?

חכמינו נתנו כל מיני טעמים, כל אחד עם טעמיו, אבל הפשט מאד פשוט: ה' יתברך אמר לדבר אל הסלע שיוציא מים, ומשה רבנו בסופו של דבר לא מדבר אל הסלע, הוא חושב שאולי זו טעות, הוא דיבר אל הסלע הלא נכון, בסוף הוא מכה בסלע. יש מחלוקת – אומרים שבמכה הראשונה יצאו מעט מים, יש כאלה שאומרים שיצא דם ורק במכה השניה יצאו מים.

והמים האלה, אומרים חכמים, היו כל כך רבים שהם שטפו את כל ה"מורים", כל אלה שהתמרדו ודיברו ופתחו את פיהם לרעה לחזור למצרים וכל התלונות, כל התלונות... – ה' לא אוהב תלונות, ולא אוהב כפיות טובה, וזה מה שהיה שם 'בשפע' – וככה יצאו המים ושטפו אותם.

מה ההבדל? ה' אומר שלא קידשו שם שמים. מה הטעות של משה ואהרן? – שלא קידשו שם שמים. בדרך כלל מי שמוריד את הרף של ההנהגה מהנהגה של קידוש ה' להנהגה יותר נמוכה או מהנהגה מעל הטבע להנהגה בתוך הטבע – זה יִעֲמָד יִשְׂרָאֵל, זה אנשים כמונו, אנשים פשוטים, לא גדולי ישראל, לא משה ואהרן – הם מעלים את העם, הם מעלים את ההנהגה.

אז כאן לפי הטענה הם הורידו את הרף, כי אם הם היו מדברים אל הסלע, הם היו רואים, עם ישראל וכולם היו רואים, איך ה' עושה נס כזה שמהסלע, רק מדיבור, הוא מוציא מים בלי השתדלות נוספת. ובזה שהם היכו בסלע, אז זה כבר משהו בטבע – אולי יש שם מעין, אולי יש שם איזו השתדלות, היו כאלה שאמרו על משה שהוא רועה צאן ומכיר את המדבר, ולכן הוא בודק איפה יש מעין, מתחת לאיזה סלע, יש לו את הסימנים – הכל בטבע.

שוב פעם אנחנו רואים, כמו בכל הפרשיות, הערב רב וגם עם ישראל, מי שנמשך אחריהם – בטבע, בתלונות, בצמצומים, בהסתרים, בחשדנות, בדיבור הלא מכובד, בביקורת הלא אמתית, ועם כל

הרצון כל הזמן לחזור למצרים, לחזור להיות עבדים של הסטרא אחרא, במקום להיות עבדי ה'. זה חוזר על עצמו.

הפעם משה ואהרן נכשלו והיכו בסלע במקום לדבר אל הסלע. מה היה קורה אם משה היה מדבר אל הסלע והיו יוצאים מים, והוא לא היה מכה בסלע, האם הוא היה נכנס לארץ?

על פי הסוד, אנחנו יודעים שמשה רבנו בכלל לא היה אמור להיכנס לארץ, ככה מביא האר"י – שמשורש נשמתו לא שייך כניסה לארץ, כי הארץ היא בחינת רחל נוק' דז"א, והוא מבחינת אבא, אבא עילאה, אז לא שייך כל כך שהוא יכנס לארץ, אם כי לעתיד לבוא בסוף התיקון כתוב שהוא כן יכנס לארץ. בתחיית המתים ובגאולה השלמה הוא כן יכנס לארץ. אבל שמה לא היתה בחינה מתאימה. גם דור המדבר לא היה מתאים מבחינת שורש נשמתם להיכנס לארץ. כנראה שהדבר הזה הולך ומשתנה בגלגולים, ובדורות, בתיקונים.

אז יש את הסוד. וגם הסוד אומר, כמו שאמרנו בפעמים קודמות, שאם משה רבנו היה נכנס לארץ והיה בונה את בית המקדש, בית המקדש היה מקבל דרגה של 'נצח', שזו דרגתו של משה, ואז במקום שה' ישפוך את זעמו על עצים ועל אבנים – היה חלילה מכלה את עם ישראל, רחמנא לצלן. ולכן הוא לא נכנס, וגם נשאר מול 'בעל פעור', כדי לא לתת לקליפה הזו להתגבר.

אז מה כל זה? המדרש אומר: "נוֹרָא עֲלֵיָהּ עַל בְּנֵי אֲדָם" – על פי הרמח"ל הקדוש יש את 'הנהגת שכר ועונשי' ויש את 'הנהגת השלמות', ה' יתברך משלב ביניהם כדי שתצא מהכח אל הפועל התכנית שלו יתברך בדיוק כמו שהוא רוצה, למרות כל ההשתדלויות של הסטרא אחרא, מה שנאמר "רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום". תמיד 'עצת ה' היא תקום!' הוא יתברך יודע את כל החשבונות ואת כל הגלגולים ומה כדאי ומה טוב.

לכן רבי עקיבא, שמשה רבנו אמר עליו 'יש לך אדם כזה, למה אתה לא נותן את התורה על ידו?' כזה גדול היה בעיני רבי עקיבא! רבי עקיבא אמר: 'כל מה שה' עושה, עושה לטובה. כל מה שהקדוש ברוך הוא עושה, עושה לטובה'. אז זה תמיד לטובה.

אז אנחנו רואים כאן איך ההסתלקות של הצדיקים מרים ואהרן גורמת למצוקה גשמית, שגורמת למצוקה רוחנית וגם למצוקה ביטחונית, כי הזכות שלהם הגנה על הדור. והבאר חזרה בזכות משה רבנו, אבל ענני הכבוד לא חזרו. ועם ישראל התחילו להתעייף במדבר ולהתלונן, כי התחילו פתאום להרגיש גם את הגשם ואת הקור וגם את המסע עצמו, שכבר לא היה כמו בתוך סירה, ועל כל הטלטולים שבדרך גם כן התלוננו ודיברו נגד ה' ודיברו נגד משה רבנו – ואז ה' שלח את השרפים והנחשים.

ואז ה' יתברך אמר לו לעשות נחש נחושת, לשים אותו על "נס". "נס" – זה יכול להיות דגל. עוד דעה: שזה עמד בנס מהשמים. ומי שנשך אותו נחש, היה צריך להסתכל ולכוון בכוונה, ואז היה מתרפא ולא היה מת. מי שנשך אותו כלב שוטה או כל מיני חיות אחרות, היה מספיק שיסתכל רק.

למה נחש? אמרו חכמים שהנחש הקדמוני הוא זה שהתחיל עם לשון הרע, ואלה דיברו לשון הרע, והוצאת שם רע נגד ה' יתברך ונגד משה רבנו – ולכן הנחש הזה של הנחושת. אמרו חכמים, מה והנחש מרפא?! אלא מתוך זה שישראל מסתכלים לשמים, הם נזכרים שיש בורא עולם, ואז עושים תשובה.

ובכל זאת, בהמשך המסע, בארץ ישראל – הפכו את נחש הנחושת לעבודה זרה!

אייאייאייאייאייאייאיי... כמה שזה מסוכן הענין הזה, כמה זה מסוכן, כמה מסוכנת עבודה זרה! גם ירבעם בן נבט בתחילה כשעשה את העגלים לא התכוון שהם יהיו לעבודה זרה, התכוון שהם יהיו כסמל – סמל של השור, של המזל של השבת שלו. ומהר מאד זה הפך להיות מכשול, ועבדו אותם עבודה זרה. וגם הוא נכשל בעבודה זרה. כמה צריך להתרחק ולהיזהר!

ובוודאי שאם עם ישראל מצטווים להסתכל על נחש הנחושת כדי להתרפא, אז משמה המרחק עד להתחיל להאמין שיש לנחש הנחושת הזה 'כוחות', כמו שאומרים היום – מרחק קטן. אז הצדיקים מבינים שהוא רק סמל, הוא רק שליח, ומי שמרפא אותנו זה אבא שבשמים, כן, "צִדְקִים יִלְכּוּ בָּם וּפְשָׁעִים יִקָּשְׁלוּ בָּם", "בא לְטָהֵר – מסייעין אותו, בא לְטָמֵא – פותחין לו".

מי שהיה ננשך והיה מהרהר תשובה והיה מהרהר תפילה ונדבק באבא שבשמים ולא בנחש, הוא לא נכשל. אבל מי שנתן את הלב שלו להאמין שמי שמרפא אותו זה נחש הנחושת הזה, זו כבר עבודה זרה. והדבר הזה תקף בכל הדורות, וגם בימינו – מי מרפא אותך, רופא? לא. ה' יתברך מרפא אותך, הרופא הוא שליח. מי מרפא אותך, התרופה? לא. ה' יתברך מרפא אותך, התרופה היא השליח לרפא אותך.

בעצם במקרה הזה במדבר – שכל הניסיונות במדבר הם הכנה, הכנה ובניה של עם ישראל במלחמה, מלחמה רוחנית איך להידבק באבא שבשמים ואיך להילחם ביצר הפרטי והכללי – את כל זה היה צריך שמה, תורת המלחמה, להבין את הניסיונות והנפילות ולהכין את עצמנו לניסיון הבא. וזה לא קרה. אנחנו לא רואים שיפור עצום מנפילה לנפילה, מניסיון לניסיון, שום דבר. כל פעם, ה' ירחם... כנראה שזה עוד לא היה הזמן שכולם יבינו בעניין הזה של 'תורת המלחמה'.

אז בכל שלב בחיים צריך להיזהר, לא להאמין בשליחים, להאמין רק בבורא יתברך. והשליחים הם שליחים, כבודם במקומם מונח. גם הצדיקים הם שליחים של אבא שבשמים. הם לא הקדוש ברוך הוא, אין להם 'כוחות' משל עצמם, רק סיעתא דשמיא, שאבא שבשמים אוהב את הצדיקים ומקיים את תפילותיהם, את גזירותיהם, את בקשותיהם על עם ישראל.

וגם בעניין "שמעו נא המורים", הסוגיה הזו שמשא רבנו לא לימד עליהם זכות, אלא בפעם הזו הוא כינה אותם בכינוי גנאי: אסור שהסנגור יהפוך להיות קטגור. וכמה צריך להיזהר כשמדברים ומוכיחים את עם ישראל, ה' ירחם, לא לקטרג על ציבור של אנשים, לא לקטרג בכלל – לחפש ללמד זכות, ואם לא, יותר טוב לשתוק. אם אפשר להוכיח, ויש מי שישמע את התוכחה, תוכיח. אם אין מי שישמע – יותר טוב לא להגיד כלום. זה תפקיד מאד קשה, כי הוא רצה לדאוג לכבוד שמים, משה רבנו, ובאמת זו לא היתה הפעם הראשונה שהם נכשלו.

חשבתי עוד שבפרשיות הקודמות ראינו שמשא רבנו, היה לו קשה, וביקש שה' ימנה זקנים שיעזרו לו להנהיג את עם ישראל. ה' הסכים ונבחרו הזקנים. וכאן אנחנו רואים שראש עם ישראל, צדיק הדור, ראש הדור, הוא לבד. זה שיש זקנים – 'כל הכבוד', זה לא עוזר כלום. בנסיונות הקשים והכלליים והמורכבים שאבא שבשמים מנסה את הדור, את צדיק הדור, שמה הוא לבד. הוא לבד צריך להבין את המצב, לקחת אחריות, להגיד את הדבר הנכון – אם להוכיח, אם ללמד זכות, אם להתפלל, אם לעשות מעשה, כל פעם לפי המצב. וזה לא דבר פשוט בכלל.

גדולי עולם, נביאים קדושים, נכשלו בזה. למשל, הבאנו כמה פעמים: יונה הנביא שדאג לכבוד ישראל ולא לכבוד שמים, ואליהו הנביא שדאג לכבוד שמים, הושע – נביאים עצומים! כמה קשה, מסוכן, להיות מנהיג של כלל עם ישראל, כמה ענוה, כמה סיעתא דשמיא. ואפילו בין כל הגדולים, לא כולם מוכשרים לזה, ואפילו שהם עצומים, קדושים, יודעים את התורה, הכל.

דוד המלך הוא ה"מלך". "דוד מלך ישראל חי וקיים" – הוא המלך של עם ישראל, הוא הראוי, הוא המתאים, הוא נברא לזה. הוא גם תיקון של אדם הראשון, שהוא כולל את כלל נשמות ישראל בנשמתו. ולשאול המלך – לא הצליחה המלוכה כי לא היה מתאים לזה, הוא לא היה בחינת 'מלכות'. 'כבן שנה' במלכו, לא טעם טעם חטא, וכשהוא נפל הוא לא יכול היה לקום. היפך מדוד המלך, שהיה תמיד במלחמה – "וחטאתי לנגדי תמיד".

ה' יעזור שעם ישראל יזכה תמיד למנהיגים הקדושים והמתאימים, שיבוא משיח צדקנו, שהוא המנהיג המתאים, הנצחי, ויגאל אותנו במהרה!

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק לעבודתו יתברך!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

בשבח והודיה אינסופיים לבורא עולם יתברך וישתבח שמו לעד
 אנו מתכבדים להוציא לאור עולם את הספר הקדוש:

"איש האלוקים"

משנתו של הבעל שם טוב הקדוש זי"ע

כפי שמשתקפת מהספר "שבחי הבעל שם טוב".

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

בשעה טובה ומוצלחת הגיעו הספרים מהדפוס!
 נשמח מאוד לשלוח לכם ספר הביתה ללא כל עלות.
 אנא צרו קשר בטלפון 02-6520002.

כ"ק האדמו"ר
מרחלין שליט"א:

הכל זה מסר

מבורא הבריא

מתוך 'שירי אור לנשמה'

www.rachlin.org.il

להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס'
 02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת: כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום, חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבונו של עולם, רחם עלינו. רחם עלינו ברחמיך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואינסופי. אך אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אוי לנו שגבר בגלל עוונותינו!

אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון אינסופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חינוס! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו!

אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותיו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לנו לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חינוס, כי דלונו מאד! אנא רחם עלינו!

יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקונו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלת והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקונו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם! רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!